

[Unmack.]

fonden og saa inddrive Beløbet i Løbet af Aaret. For Københavns Vedkommende udredes det fulde Tilskud af Kommunen. Videre bestemmes det, at hvis det paa-gældende Herberg eller Arbejdshjem drives for en Kommunes Regning, deltager vedkommende Kommune ikke i den nævnte Fordeling af Udgifterne. Forholdet er jo det, at en Kommune, der selv har et Herberg eller Arbejdshjem, i Forvejen skal betale mindst Halvdelen af Udgiften.

Det kan maaske have sin Betydning, at der finder et vist Samarbejde Sted mellem de forskellige Institutioner. For det Tilfælde, at dette skulde medføre Omkostninger, har man indført § 9, der siger:

„Saafremt en større Kreds af Herberger og Arbejdshjem danner en Sammenslutning med det Formaal at tilvejebringe et nærmere Samarbejde mellem Institutionerne og at fremskaffe Oplysninger angaaende Gæsternes Forhold og Optræden, kan der af Statskassen, for saa vidt Sammenslutningens Organisation og Virkemaade godkendes af Socialministeren, ydes Tilskud til de hermed forbundne Udgifter. Disse Tilskud bevilges paa Finansloven.

Saafremt en Sammenslutning kun omfatter en enkelt Landsdel, skal det gøres til en Betingelse for Ministerens Godkendelse og for Ydelse af Tilskud, at Sammenslutningen søger Samarbejde med eventuelle tilsvarende Sammenslutninger inden for andre Landsdele.“

§ 10 lyder saaledes:

„Socialministeren kan fastsætte Regler for Samarbejde mellem den offentlige Arbejdsanvisning og de i denne Lov omhandlede Institutioner.“

Bestemmelsen herom er indført, for at de Mennesker, som har benyttet sig af disse Institutioner, og som er i Stand til at paatage sig et Arbejde, kan faa Arbejde anvist gennem Arbejdsanvisningen. Arbejdsanvisningen skal altsaa kunne henvende sig til Institutionen og spørge, om der er Arbejdere at faa, som kan anvendes til et eller andet Arbejde. Man mener, at et saadant Samarbejde mellem den offentlige Arbejdsanvisning og disse Institutioner kan have sin Betydning.

§ 11 lyder saaledes:

„Dersom en Institution overtræder Bestemmelserne i § 6 eller § 7, og dette Forhold efter det tilsynsførende Udvalgs Henvendelse til Institutionen ikke ændres inden en af Udvalget fastsat Frist, straffes den for Overtrædelsen ansvarlige

med Bøde. Om fornødent kan Udvalget forbyde Institutionens fortsatte Virksomhed.“

Naar der er givet Bestemmelser vedrørende Arbejdsreglementer o. s. v., er det kun rimeligt, at der lægges det Pres paa eventuelle Overtrædere, at de skal betale en Bøde, ligesom det er naturligt, at Udvalget faar Ret til, om fornødent, at forbyde Virksomhedens Fortsættelse.

§ 12 har samme Indhold som det oprindelige Lovforslags Slutparagraf:

„Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Oktober 1936. De i kommunale Sundhedsvedtægter indeholdte Forskrifter, som omfatter Logihuse og lignende, forbliver i Kraft, for saa vidt de stiller større Fordringer end de i Medfør af nærværende Lov fastsatte Bestemmelser.“

Udvalget indstiller dette Forslag om en ny Affattelse af Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse med Ønske om, at Loven maa komme til at virke godt og ikke paa nogen Maade hemme det gode Arbejde, der udføres ude omkring i disse Institutioner.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalget for det Arbejde, det har udført, og for det gode Samarbejde, vi har haft under de stedfundne Forhandlinger.

Det Forslag, der nu gennemføres, forudsat at Ændringsforslaget vedtages, er jo ikke helt det samme som det, jeg fremsatte ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, men det indeholder alligevel det, der var Kærnen i det oprindelige Forslag, nemlig et Tilsyn, som kan blive effektivt, naar man i de Udvalg, der nedsættes, gør det, der er forudsat. Der er ingen Grund til at strides om, hvorvidt Tilsynet absolut skal udøves fra det ene eller det andet Sted; det afgørende er, at Tilsynet udøves. Jeg lægger megen Vægt paa og er glad ved, at man har tiltraadt, at de i § 3 nævnte Institutioner medtages under Tilsynet, idet det vilde have forekommet mig urimeligt, om man havde undtaget netop mange af de Institutioner, over for hvilke ogsaa jeg tror, der vil være mindst for Tilsynet at gøre — saadanne Institutioner kan jo med saa meget større Sindsro gaa ind under Tilsynet. Det kan herefter med Rette siges, at Tilsynet bliver effektivt og kommer til at omfatte alle de Institutioner, hvor den omvarende Ungdom kan faa Ophold, naar den ikke har andre Steder at ty til.

Det Samarbejde, der peges paa i § 9,